

[Maigaard.]

uddannelserne, for det er nemlig her, blandt de 16—19-årige, at den anden klassemæssige sortering finder sted i dem, der får uddannelse, og dem, der ingen får.

Lighedspolitikken må samle sig om de 12 første uddannelsesår, som må ses som en helhed, og dernæst må den tage fat på efter- og videreuddannelsen, på det problem, som skabes ved, at store grupper af befolkningen, omkring 70 pct., har en uddannelse, som består i 7 års skolegang. Det er her, lighedspolitikken sætter ind, ikke i de højere uddannelser.

Lighedspolitikken og folkeskolen. Når de to problemer mødes, rejser der sig nogle problemer. Det første problem, der rejser sig, er delingen efter 7. klasse. Jeg synes, det er fantastisk, at man kan føre fra højre side i salen og fra højre side i offentligheden en diskussion om politik i skolen og så sidde tavs og se på, at der foregår en politisk deling efter 7. klasse, nemlig en social deling, en deling efter pengepungen. Det er det mest politiske, der sker i den danske skole, delingen, klassedelingen efter 7. klasse. Den må væk. Den kan ikke accepteres.

Dernæst kommer spørgsmålet om karaktererne ind i billedet. Der er jo forskellige syn på skolen. Jeg hører ikke til dem, og socialistisk folkeparti hører ikke til dem, der hylder det, som man i en 10 minutters tale må kalde præstationsskolen. Det er nok så vigtigt, at man lærer at være sammen, at man lærer at være demokrat, at man lærer at omgås sine medmennesker, som det er, at man lærer disse præstationer, som måles med karaktererne, og derfor er det ved siden af delingen afgørende, at karaktererne kommer væk.

Det må de også gøre ud fra et lighedssynspunkt, for hvad er disse karakterer egentlig udtryk for? Ja, vi ved efterhånden — hvis vi ikke kunne se det selv, så ved vi det fra nogle af de undersøgelser, socialforskningsinstituttet har lavet; jeg tænker bl. a. på Bente Ørums om kulturkløften — at vores skole er skabt af, har fået lagt sin tradition af de højeste statuslag i samfundet, 10-15 pct. i samfundets top, og vi ved, at disse grupper har holdninger til tilværelsen, som er boglige, som er teoretiske, som er intellektuelle, og som ligger fjernt fra de prak-

tiske sider af tilværelsen, som det store flertal af denne befolkning lever bedst med, forstår og hylder.

Det er karakteristisk, at karaktererne er udtryk for, hvordan de højeste statuslag i samfundet ønsker at de laveste statuslag skal gerere sig. Karakterer vender den tunge ende nedad, og derfor må de væk. Det er politik, det er ikke acceptabelt i skolen, at det skal være sådan.

Dernæst må en lighedspolitik samle sig om skolens indhold. Der vil jeg pege på to problemer, som efter min mening er aktuelle. Det ene, som en række andre ordførere har været inde på, er spørgsmålet om fagintegration. Jeg hørte med interesse på hr. Ingolf Knudsens synspunkter på dette felt. Børnene må mødes og træffe meningsfyldte helheder i stedet for den myriade af fag, de møder efter forslaget. Det er det ene problem. Det andet er, at skolen må bygges op ud fra det synspunkt, at praktisk og teoretisk arbejde er lige værdigt. Det er det ikke i vores samfund; her er det teoretiske arbejde det mest ligeværdige. Men skolen må bygges op ud fra tanken om praktisk og teoretisk arbejdes ligeværd, hvis det skal være en skole, der bygger på et lighedssynspunkt.

Endelig må man føje til — andre har været inde på det også, og det har glædet mig — at skolen må åbnes ud til samfundet. Den tid må være forbi, hvor skolen er en lukket uddannelsesghetto, for at sige det stærkt.

I dag må lighedspolitikken vise sig ved, at man støtter lovforslagets tanker om at fjerne delingen efter 7. klasse, om at fjerne karaktererne, og der må føjes nogle synspunkter til om faglig integration. Videre fremme må den næste skolereform, vi skal i gang med, bygge på tanken om at ligestille praktisk og teoretisk arbejde, og den må skabe den samfundsåbne skole. At tale om reformpauser i forbindelse med folkeskolen er urimeligt. Virkeligheden står jo ikke stille. Reformerne må prøve i alt fald blot at holde takt med virkeligheden.

Af disse grunde er socialistisk folkeparti interesseret i, at der gennemføres en folkeskolereform. Vi takker fru Ritt Bjerregaard og andre, fordi forslaget er blevet genfrem-sat.

Der, hvor forslaget er stødt på vanskelig-